

Nieuwsbrief maart '13

Terwijl het Antwerpse parket veel geloofwaardigheid kwijt is mede door de zaak Jonathan Jacob en het proces van Kim De Gelder voor veel beroering zorgt, klinken ook opnieuw de stemmen van slachtoffers.

Stemmen om 'gehoord' te worden, om 'de waarheid' te kennen, om de hoop hoog te houden dat gerechtigheid alsnog mag geschieden.

Maar wat betekent 'gerechtigheid'? Voor de slachtoffers en nabestaanden? Voor de maatschappij? Voor de daders? Door de gevoeligheid waarmee dit woord geladen is voor elk van de betrokken partijen, is er zeker geen 'eenduidige' invulling om aan deze 'gerechtigheid' tegemoet te komen.

Deze keer geef ik, Hilde Van Geel, stem aan de nieuwsbrief als nabestaande (zus slachtoffer levensdelict) en als bestuurslid van Within-Without-Walls, vzw. Ik wil jullie een glimp laten opvangen van een visie en van wat ons op de been houdt om de aandacht en zorg voor de delicate dader-, slachtofferthematiek binnen onze maatschappij en wereldwijd niet te laten verzwakken door alle sombere berichtgeving over gebroken levens, justitie, overvolle gevangenissen, roep om strengere straffen,...

De studiedag 'Van gevangenis naar detentiehuis' - *Naar een duurzame penitentiaire aanpak* op woensdag, 6 maart laatstleden, stemde mij en vele aanwezigen hoopvol. Enkele mensen uit de gevangeniswereld binnen het project Gedifferentieerde Strafitvoering (in de schoot van de Liga voor Mensenrechten) zijn op zoek gegaan naar werkbare alternatieven, samen met wetenschappers, studenten, politici, architecten en gedetineerden. Kleinschaligheid en een geïndividualiseerd oplossingstraject dat de gedetineerden kunnen doorlopen zijn belangrijke pijlers binnen dit project 'Huizen'. (meer info: www.dehuizen.be)

En dan zie en ervaar ik steeds opnieuw hoe deugddoend menselijke ontmoetingen zijn om zelf de bezieling niet te verliezen en anderen te kunnen blijven inspireren!

Op 7 oktober hield Within-Without-Walls vzw (in samenwerking met Inside-Outside en Sint- Egidiusgemeenschap) de derde antidoodstrafbrunch 'Koffiekoeken tegen de doodstraf en voor het leven' om ook in België de 'Werelddag tegen de doodstraf' niet ongezien te laten voorbij gaan. Jan De Cock leidde als moderator alles in goede banen. Getuigenissen van een terdood veroordeelde door Agnes Steenssens en Marjan Cochez en reflecties over de betekenis van een tweede kans kregen elk hun bestaansrecht vanuit de specifieke invalshoek van de sprekers Guido Verschueren (directeur gevangenis Leuven-Centraal), Mieke Van Hecke (directeur-generaal Katholiek Onderwijs) en mezelf.

Empathisch kunnen luisteren naar elkaars verhalen en overtuigingen is volgens mij de enige manier om te pogen de kloof tussen daders en slachtoffers te overbruggen. Daarom grepen Jan en ik de kans met beide handen aan om samen ons verhaal hierover te brengen - op de trefdag van 'Suggnomè' (bemiddelingsdienst dader-slachtoffer- meer info: www.suggnome.be) op 22 november met als thema: Recente ontwikkelingen in Restorative Justice in België'. Zo proberen we ook de gewone burger uit te nodigen om genuanceerder te denken alvorens een oordeel te vellen over daders en over slachtoffers.

Een dag later was ik als spreker en toehoorder aanwezig op de studiedag (georganiseerd door het expertisenetwerk slachtofferbeleid, waarvan M. Pierre Rans, advocaat-generaal bij het hof van beroep te Brussel, algemeen coördinator is) voor magistraten, leden van de politie, justitieassistenten en leden van politionele slachtofferbejegening die tussenkomen t.a.v. na(ast)bestaanden van slachtoffers van misdrijven.

Hier werden ook de nieuwe omzendbrieven inzake slachtofferbeleid voorgesteld om ervoor te zorgen bijkomende victimisering tot een minimum te beperken.

Weet dat er ondanks menselijke fouten, die soms een grote impact hebben, soms even voor beroering zorgen, ik toch het gevoel heb dat er heel wat mensen zijn bij de politiediensten, parket, slachtofferonthaal, slachtofferhulp bemiddeling... die oprecht en heel integer hun taak opnemen. Zij kunnen op heel kwetsbare momenten in iemands leven, door een soms schijnbaar klein gebaar een wezenlijk verschil maken. Hiervan kan ik zelf getuigen.

Door in te gaan op de vraag om een bijdrage te leveren aan deze dag- net in de week, 13 jaar na het misdrijf- werd ik opnieuw geconfronteerd met de naakte feiten vanaf het moment dat we het nieuws vernamen. Dit terwijl ik in andere lezingen steeds de focus leg op hoe ik mijn leven terug op de rails kreeg en nu in het leven sta! Maar hierdoor kreeg ik de gelegenheid om de laatste onverwerkte gevoelens naar boven te halen en hier helemaal door te gaan. Ik kreeg een heel klare kijk op de gecompliceerde werking van het menselijk brein om te kunnen overleven na een shock. Een rouw- en herstelproces binnen eenzelfde familie, eenzelfde gezin, nauwe vrienden kan voor alle betrokkenen anders verlopen. Het is zo belangrijk om elkaar de nodige tijd te gunnen en het anders omgaan met het misdrijf te respecteren. Het is ook goed dat mensen van buitenaf, hierin het nodige inzicht hebben en begrip kunnen opbrengen. Alle slachtoffers, van lichtere en zwaardere misdrijven, dienen de nodige zorg en aandacht te krijgen, zodat ze opnieuw in het leven kunnen vertrouwen en dit zo zinvol mogelijk verder kunnen zetten. Met het oog op de vrijlating, wil ik als nabestaande ook pleiten voor de juiste zorg en aandacht voor de daders, zodat herstel op een ruimer vlak 'kan' plaatsvinden!

Want hoe moeilijk het misschien te geloven valt tijdens de eerste maanden, jaren, na een misdrijf, diepe vreugde kan weer deel uitmaken van het leven!

Tot onze grote vreugde, kon het Benefietconcert te Malle op 22 februari - ten voordele van onze vzw Within-Without-Walls voor de gevangenis- en slachtofferprojecten wereldwijd- rekenen op vele aanwezigen, die zicht- en hoorbaar genoten. De tachtigjarige François Glorieux verraste eenieder niet enkel door zijn geniale pianospel, maar ook door zijn verrassend humoristische bindteksten. De tonen van Stefan Willems' vioolstuk vormden een prachtige combinatie met het pianospel van 'de meester'. Bij een' trappist, theetje of koffie' kon men nog even bijpraten en nagenieten van alle opgedane indrukken!

Tevreden in bed gekropen met een gevoel van hoe mooi het leven toch wel kan zijn!!!

Wil U graag het leven en dood ook eens bekijken door de bril van Jan De Cock als ziekenhuispastor, dan is de lezing 'Hoopvolle verhalen uit het ziekenhuis' een aanrader. Dit event vindt plaats op donderdag 28 maart vanaf 19.30 u, in de aula van de nieuwbouwkantoren van **Uitgeverij Lannoo, Kasteelstraat 95 te 8700 Tielt**.
(meer info: www.lannoo-events.be)

Lieve groeten,

Hilde Van Geel